

Viðvendir fiskaprísir

Oddagrein

HJÁ úttanfyrirstandandi er tað ikki longur bara sum at siga tað, hetta at kunna fylgja nóg væl við í fiskaprísunum og hesum marknaði annars. Toskin og hýsuna, sum altíð fekst so nóg mest fyri, leggja menn eftir øllum at døma ikki meira í, enn eitt nú kvaldan upsa ella kongafisk.

LÍKA so nóg, ið tikið varð undir frá flest øllum við uppboðssølu, sum bara fóru at gera alt so nógv betri, verður nú funnist at teimum fyri vána-liga prísir, tær vegna keyparar eru fúsar at lata húkaveiddan fisk, eitt nú úr Barentshavinum.

UM dygdin á hesum fiski so er tann sama, vit van-liga leggja í húkaveiddan fisk av okkara nærlæið-um, duga vit ikki at meta um, tó at prógvað er, at betri prísir er fingin aðrastaðni, sjálvt í Íslandi.

VÓNINA um, at uppboðssølu kortini fara at gerast amboð fyri at fremja rættast møguliga príslegu, ikki bara á tí alt ov nógva fiski, sum fer haðani til virkingar úttanlands, men á rávørur, skilafólk her á landi royna at virka háverdar vørur burturúr, skulu vit kortini ikki missa. Serstakliga ikki nú tað so smátt aftur er farið at bragda hjá útróðrinum, sum allir eru samdir um, at frægastu framtíðarvónirnar eiga at setast til.

VIT sóu tað við sildini. So gyltur og heilsugóður hes-in fiskur var, so fekst at enda ikki matprísir fyri tær smáu nøgdir, ið hóast alt fingust úr sjónum. Skip-anin við útboði og eftirspurning virkaði bert so langt, sum verksmiðjurnar úttan um okkum hildu tað vera ómakin vert at virka háverda mannaføði burtur úr minkandi nøgdunum.

UTTAN at vita tað, so kundi eitt nú vánaligi hýsu-prísurin, sum mangan fyrr lá oman fyri besta toskapris, staðist av hesum sama – at hon rætt og slætt hevur verið burtur av marknaðinum í nýti-ligum nøgdum í so leingi.

AT skuldin kanska ikki bara er okkara, hjálpir okk-um so evarska lítið, seta vit okkum ikki fyri at fara betri um tað, ið nú kanska fæst av hesum fiski og toski við.

Í HESUM sambandi er kanska ikki burturvið sam-stundis at fegnast um burturtikna loftið á rasp-aðum fiskauðráttum til EEC – bert vit ikki av okk-ara eintingum leggast at karva sundur, deiggja og raspa henda kanska nýggja hýsu- og toskamøgu-leikan á bláman – men heldur leggja henda fram-leiðsludent á eitt nú upsan, sum úttan mun til hvussu feskur og skynsamiliga hann er veiddur, ikki á nakran hátt er førur fyri at selja seg sjálvan eins væl og okkara fonhviti toskur og hýsa, tá hes-in fiskur er bestur.

AFTURAT skilagóðum fiskiskapi og hagreiðing, so er spurningurin um vit aftur fara at fáa „rættvist“ virði fyri henda fisk í størsta mun fiskasølu-spurn-ingur, sum ikki bara kann lagast eftir tí, einir tveir ella tríggir rávørkeyparar á meginlandinum kanska halda um okkara „forstýrandi“ smáu nøgdir av hesum valasligum.

FÁA vit ikki aftur meira fyri henda fisk í reinum líki, enn fyrr í deiggj og rapsi burturgoymdan dekkan upsa, duga vit rætt og slætt pv illa.

Sosialurín

sjónarmið

Hvør hevur ábyrgdina, tá ein skipari ger hýsutø?

BÓT HELDUR ENNN BOÐ

Nú vit bert fáa helvtina av tí fiski, vit vanliga hava kunnað fiskað, skuldi tað verið enn meira bannað, at menn (skiparar) fara so illa um fiskin, at hesin ikki gevur fullan prís. Mest sannlíkt hevði „Strandingur“ frá bretska heilsu-myndugleikum fingið boð um farið heim aftur við tí hýsunum hann sambart SvF landaði í sístu viku, um hesir myndugleikar og bretska fiskakeyparar høvdu sæð ta viðferð, hesin dýrabari fiskur fekk undir landing, fyri vikuskifti. Men nú fáa teir fiskin í kossu, og eru teir svangir, keypa teir møguliga, men tað verður neyvan fyri meira enn hálvan prís, enn hesin fiskur hevði givið, um hann var rætt hagreiddur. Menn, ið hava ábyrgd av tilikum svínaríi áttu at fingið bann fyri at sloppið út aftur á grunnarnar, so leingi teir ikki hava lært at fara virðisliga um virðini.

UMSKILTUR?

Men kanska er hann púasta umskiltur, kanska hevur eingin gjørt hann varugan við, hvat tað er fyri nakað hann soleiðis avdúkaði. Um hetta er so, verður í forðing biðið um frygeving fyri tað, ið her verður skrivað, tá er tað ikki maðurin ella menninir eg leggi meg út við, men tað er tann ella tey, ið hava ábyrgd av at syrgja fyri, at okkara hálveraða tilfeingi kemur til mestu nytta.

ÁBYRGD?

Onkur (annað ber ikki til) má hava ábyrgd av, at skiparin á einum av okkara veiðiförum ikki tykist hava hugmynd um, hvussu man fer um feskkan fisk.

Tað hann demonstreraði var júst tað, ið er ein av fremstu orsökunum til, at føroyska fiskur ikki kann brúkast til nakra líkinda framleiðslu, annað enn blokk ella tøð.

Hin orsøkin er fjald í sjálvum máttanum at fiska uppá.

Máttin fiskurin kom upp úr lastini boðaði ikki frá, at nakar serligur dentur varð lagdur á í lastini - at fáa hýsuna til lands í besta standi: Har vóru fyri tað fyrsta eingir kassar í lastini, og fyri at kompensera fyri tað, so skuldi ein trúð, at menninir høvdu selvað feskkin, men tað var ivaleyst ikki gjørt, tí um so varð, so var tað arbeði gjørt til einkis av at tømja bátin við einum aluminíumkassa bygdur eftir sama princippi sum tað, ið nýt verður til konstruktión av gálum í londum, har fólk enn verða avrættað við heinging.

PROCESSIN Í leysum lofu var botnurin sleptur undan fiskinum og

John Smith skrivur

mest sum í einum raplaði alt út á eitt borð, har nakrir maans stóðu og gjørdur sít itarsta fyri at „skilja“ hesa viðbreknu hýsu við at senda hana gjøgnum luftina úttan nakað smáligt fyrilit, um hon landaði tvøran um kantin á einum av teim mongu 1000/12/1500 punds kørnum (uttan ís?) har síðan síðstu restirnar av vætu vórðu kroystar úr hesi lóndins bestu sølvvøru!

SvF lýsingin um landingina av hýsulastini hjá „Strandingi“ innihelt alt, ið hugsast kann av „negativum elementum.“

Har var alt tað, ein kann gera skeivt yvirhøvur, tá tað snýr seg um at fáa sum minst burtur úr okkara tilfangi!

Sendingin lýsti út í æsir eitt ófrygeviligt øko-logískt misbrót! - har var, sum sagt, heilt einfalt tað gjørt, ið ikki eigur at verða gjørt!

Tað var nøgðar- og karmantani, tá hendan er ringast, ið hesar myndirnar, í grellum litum avdúkandi sendi inn í føroyskar stovur hetta kvöldið.

KLASSIFIKATIONSSTOVNURIN SvF. Tað, ið helst er enn meira skakandi, er, at hesar

myndir ikki skakaðu meira enn eitt sera avmarkað tal av fólkum, av øllum, ið hetta kvöldið fingi høvi til at siggja, hvussu føroysk fiskivinnu virkar, tá hon virkar mest eftir reyv.

Fyrst og fremst gjørdur hesar myndirnar fullkomuliga til einkis positivu tónarnar og vónirnar, ið vóru at siggja í oddagrein, í landsins størsta títindablaði: Í Dim-malætting leygdagin fyri góðari viku síðani, har greinsskrivarin visir á positivu gongdina innan línúvinnuna (húkavinnuna) ið kanska er í ferð við at taka seg upp aftur.

Hann skivur um tað betraða stóði til góðsku, ið fáast kann burtur úr húkaveiðu og harmast um „skeivu“ prís-gongdina í Føroyum, har línúmenn (hvørir hesir enn eru, ið ditta sær) kæra seg um, at teir ikki fáa tann prís teim tilkemu!

Ónga løtu ivist eg í, at er góðskan í lagi (v.ø.o. um hagreiðingin hevur verið røtt, og dagatalið í sjónum ikki er tambað út um alt rímuligt mark), tá er prísurin eisini hareftur, men tað kann tað slættis ikki verða talan um í tilfelli um „Strandingur“.

ÚTSJÓND

Av avgerandi týðningi fyri prís-metingina er útsjóndin á tí vøru tú selur.

Enn er tað ikki farið at lukta út gjøgnum sjónvarpsgluggan, so har var bert møguligt at meta fiskin eftir útsjónd og so at meta út frá tí, sum varð gjørt við fiskin, upp úr lastini og so inni á bryggini, umframt at sagt varð frá, at fiskurin aftan á luftúrarnar og kørini skuldi latast í kassar og sendast av landinum?!

Var útsjóndin einsamall avgerandi í hesum tilfelli um hevði „Strandingur“ fingið

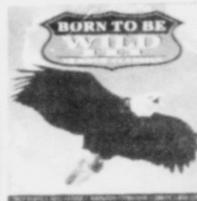
eittans prístilboð og tað var tæðprísur ella minni enn Framhald á síðu 20

F.C. BÚÐIN

Undir Tórs-Cafeteria
Inngongd við gos-vatnið

NÚ ER HON HER!

SUPER ROCK FLÖGAN

BORN TO BE WILD
NR. 3 v/
Deep Purple
Alice Cooper
Marillion
Foreigner
Europe
Bad Company
Scorpions
Judast Priest
Boston

og mongum fleiri
18 super rock lög

TILBOÐ

bert kr. 128,-

Postboks 1250
FR 110 Tórshavn
Tlf. 17646 - Fax. 18401

Opiløer:
Mánadag-hósdag:
10-17.30
Fríggjadag:
10-19.00
Leygdag:
11-14.00